

IN MEMORIAM

ПРОФ. ДГН ГЕОРГИ ДИМИТРОВ ШИШКОВ
(1939–1999)

Тази година проф. Георги Шишков трябва да отпразнува своя седемдесетгодишен юбилей. Съдбата отреди той да ни напусне преди десет години в разцвета на своята творческа дейност.

Георги Димитров Шишков е роден на 11 юни 1939 г. в работническо семейство в град Казанлък. Завършва средно образование през 1957 г. в родния си град. От 1957 до 1963 г. е студент в специалност Геология на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. След дипломирането работи две години като геолог-проучвател на палеогенски въглищни обекти в Родопите в района на с. Арда и град Смолян. Това предопределя неговите трайни интереси към въглищата – техният веществен състав, свойства и генезис.

През 1965 г. след конкурс постъпва като научен сътрудник към катедра Геология и геохимия на изкопаемите горива при Геолого-географския факултет, като в задълженията му са включени воденето на упражненията по въглищна геология и петрология. През 1972 г. защитава докторска теза на тема „Петрология и геохимия на въглищните генотипи от Източномаришкия басейн“. Този труд е основата, върху която Георги Шишков надгражда схващанията си за ролята на условията, факторите и процесите при формиране на въглищата и техните петрографски разновидности в дисертационния труд „Теоретични основи на биохимичната въглефикация“.

Активната научна и преподавателска дейност на Георги Шишков са оценени положително и през 1977 г. той е избран за доцент, а десет години по-късно за професор по въглищна геология и органична петрология към катедра Геология и геохимия на изкопаемите горива при Геолого-географския факултет.

По време на своята университетска кариера проф. Шишков разработва и чете лекции по курсовете: Въглищна геология и петрология, Геохимия на въглищата, Геология на изкопаемите горива, Методи за търсене и проучване на изкопаемите горива и др. В резултат на неговата плодотворна работа и прецизно методично ръководство 25 дипломанти и трима редовни докторанти успешно са разработили и защитили тезите си в областта на въглищната геология и органичната петрология.

Като водещ специалист в областта на въглищната геология и органичната петрология проф. Шишков беше национален координатор по Проект 166 на Международната геоложка координационна програма на ЮНЕСКО (1980–1985), член на редколегията и съосновател на международното списание за въглища *International Journal of Coal Geology*, редактор в Списанието на Българското геологическо дружество (1992–1997), главен редактор на книга Геология от Годишника на Софийския университет (1992–1999), отговорен редактор на Официалния дял на Годишника на Софийския университет, експерт по науките за Земята към Националния фонд „Научни изследвания“.

Професор Шишков е автор на над 120 научни статии, публикувани в български и чужди списания, на монографията „Теоретични основи на биохимичната въглефикация“ (1988). Георги Шишков заедно с М. Кехайова и Св. Стайкова подготвиха и издадоха библиографията „Въглища и въглищни басейни в България“ (1986), обхващаща всичко публикувано в областта на въглищната геология от 1882 до 1984 г.

Георги Шишков бе активен член на Българското геологическо дружество, Съюза на учените, почетен член на Международния комитет по въглищна и органична петрология, член на Планетарната асоциация на САЩ и на Съюза на българските журналисти.

Повече от десет години от 1980 до 1989 и от 1998 г. до смъртта му Шишков отдаде много сили и енергия на ръководството на катедра Геология и геохимия на изкопаемите горива и на ПНИЛ по въглищна петрология. Най-ярко неговият неспокоен и обществено ангажиран дух намираще приложение в дейността на Факултетният съвет на Геолого-географския факултет (1980–1992, 1995–1999 г.) и на Академичния съвет на Софийския университет (1989–1992 и 1995–1999 г.).

Ярко изявен общественик с неспокоен дух, през последните години от живота си проф. Шишков написа редица статии, есета и фейлетони в периодичния печат по партийно-политически и обществени въпроси, както и книгите „Хроника за времето след падането на Теодосий I Правец“ (1991), „Ум царува, ум робува“ (1994), „Новопоговорки и пословици“ (1996) и „Науката и образованието в цвят“ (1997). Като председател на Фонд „Изкуство“ проф. Георги Шишков успя да издири и обедини в художествена галерия многобройните картини, дарени на Софийския Университет.

Разнообразната и многолика дейност на проф. д-рн Георги Димитров Шишков е достойно представена в Университетския архив (Фонд 18), включващ документи от 1947 до 1999 година.

Приятелите, колегите и студентите на проф. Георги Шишков пазят светъл спомен за него. Поклон пред паметта му!

Доц. д-р Севдалина Вълчева